

[Socialministeren.]

fortsat sygekassehjælp. Disse ændringer er en naturlig følge af den pligt, der i foråret 1951 ved loven af 25. maj om ændring af folkeforsikringsloven blev pålagt de statsanerkendte sygekasser til at yde medlemmerne hjælp såvel til livsvigtig som til særlig betydningsfuld medicin.

Idet jeg iøvrigt henviser til forslaget og de hertil knyttede bemærkninger, skal jeg med disse ord anbefale forslaget til det høje tings. velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.* Dette lovforslag tager sigte på at yde en økonomisk hjælp til alders- og invaliderentemodtagere og enlige mødre og ligger på linie med det lovforslag, der blev gennemført i folketingsåret 1954—55. Der er tale om en rent øjeblikkelig bistandsydelse til rentemodtagerne, idet forslaget går ud på, at der sammen med renten i januar måned 1956 udbetales alders- og invaliderentemodtagerne et beløb på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar. En tilsvarende ydelse foreslås det at udbetale til personer, der oppebærer underholdshjælp som kronisk syge, og til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag forskudsvis af det offentlige.

Rentemodtagere på alderdomshjem, plejehjem for kronisk syge eller rentemodtagere under særforborg er ikke berettiget til denne særlige ydelse, men det foreslås, at der til rentemodtagere på alderdomshjem eller hjem for kronisk syge i januar måned 1956 udbetales et ekstraordinært lommepegebæbeløb. Under hensyn til, at der ikke for lommepegenes vedkommende er sket nogen udjævning mellem satserne for de tre kommunegrupper, således som det med hensyn til rentens grundbeløb er sket fra 1. april 1954, foreslås det ekstraordinære lommepegebæbeløb ydet med 16 kr., 20 kr. og 25 kr. til enlige og med 32 kr., 40 kr. og 50 kr. til ægtepar henholdsvis i kommunegruppe I, II eller III, hvorved der sker en vis udjævning mellem satserne. De samlede udgifter,

der foreslås afholdt af statskassen, er ligesom for året før anslået til 34 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om menighedsråd.*

Det kunne måske synes underligt, at der allerede nu igen fremsættes forslag om ændring i menighedsrådsloven, efter at denne lov er blevet ændret så sent som i indeværende forår, nemlig ved lov nr. 146 af 29. april 1955. Grunden er den, at det ved den seneste ændring — skønt man under udvalgsbehandlingen tog problemet op — ikke lykkedes at løse et spørgsmål, som i de senere år gang på gang har trængt sig stærkt på, nemlig spørgsmålet om at forbedre muligheden for udlandspræsterne (og præsterne i Grønland og på Færøerne) til at vende hjem hertil i fast embede og at tilvejebringe bedre befordringsmulighed for præster, der her i landet på grund af alder eller anden dem utilregnelig årsag sidder fast i deres embede uden udsigt til forflyttelse. Der tænkes her på veltjente præster, som efter en længere årrække i samme embede trænger til den fornyelse, som det vil betyde at komme til en anden virkekreds, eller som af en eller anden grund er kørt fast i deres hidtidige embede. Det erkendes vist af alle, at forflyttelse i sådanne tilfælde vil have lige så stor betydning for menigheden som for præsten, således at der ikke er tale om en ensidig præsteinteresse, men i virkeligheden i høj grad også om en varetagelse af menighedens tarv. Det er derfor af interesse at nævne, at der også af bestyrelsen for landsforeningen af menighedsråd er udtalt sympati for en løsning af problemet. Iøvrigt kan jeg nævne, at ønsket om løsning af sagen for mig er understreget stærkt af tilfælde, som i den allersidste tid har vist den nuværende ordnings uheldige sider.

Problemet har tidligere gentagne gange været rejst overfor lovgivningsmagten, og i 1953 lykkedes det at få gennemført den ordning, der har fundet udtryk i lovens § 34, stk. 1 b., hvorefter visse embeder ved